

เพื่อน (Friend)

เขียนโดย Administrator

วันพฤหัสบดีที่ 23 พฤษภาคม 2013 เวลา 15:49 น. -

เพื่อน (Friend)

ศจ.พงศศักดิ์ ปิ่นแก้ว

Pinkawpongsak@gmail.com

คำว่าเพื่อน มีความหมายมากมายลึกซึ้งรองลงมาจากครอบครัว เป็นความผูกพันที่มีให้ต่อกันเมื่อบางครั้งเรารู้สึกเสียใจ ผิดหวัง ออกหัก สอบตก ตกงาน ไม่มีเงิน ขาดที่พึ่งพิง ไร้ที่อยู่อาศัย หรือแม้กระทั่งเจ็บไข้ได้ป่วย ในขณะที่ครอบครัวให้ไม่ได้หรือมีการสูญเสียครอบครัวไป คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง คุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยายจากเราไปแล้ว

บุคคลสำคัญที่จะเป็นที่พึ่งเราได้ก็คงหนีไปไม่พ้นคำว่าเพื่อน ยิ่งถ้าเป็นเพื่อนที่เติบโตมาด้วยกันตั้งแต่เล็ก ๆ รู้ใจกัน สนับสนุนพูดคุยกันมาโดยตลอด ถ่ายทอดความรู้สึกมาด้วยกันหรือที่เรียกว่า “เพื่อนแท้” ก็คือ ผู้ที่เราจะให้ความไว้วางใจ ผมจำได้ว่าในขณะที่ลูกๆ ของผมเจริญเติบโตขึ้นมาในระยะหนึ่งนั้น พระเจ้าได้นำครอบครัวผมไปอยู่ที่ประเทศอังกฤษโดยได้นำลูกทั้งสองเดินทางร่วมไปกับเราด้วย ซึ่งก็ไม่ได้คิดเลยว่าคำว่าเพื่อนจะมีความสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงให้ความสำคัญมาก สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้เป็นความประทับใจที่ทุกครั้งเมื่อคิดถึงก็จะทำให้เราน้ำตาไหลได้ทุกครั้ง คนอังกฤษถ้าเขาจะรู้จักกับใครสักคนหนึ่งนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ๆ เลย เขาจะใช้เวลาพอสมควรในการทำความรู้จักบางครั้งอาจจะเป็นปีหรือถึงสองปีทีเดียว นี่ผมพูดถึงเพื่อนโดยทั่วๆ ไปที่จะทำความรู้จักกัน

เพื่อน (Friend)

เขียนโดย Administrator

วันพฤหัสบดีที่ 23 พฤษภาคม 2013 เวลา 15:49 น. -

แต่เพื่อนที่ผมจะพูดนี้ไม่ได้เป็นเพื่อนธรรมดา แต่เป็นเพื่อนที่พระเจ้านำพามาให้รู้จักและก็ใช้เวลาในการทำความรู้จักกันเพียงแค่วันไม่กี่ครั้ง
สนิทสนมเข้าใจกันอย่างรวดเร็ว นั่นหมายความว่าพระเจ้าได้คัดกรองเรียบบรรยากาศและเคลื่อนไหวในจิตใจ
เปลี่ยนแปลงความคิดให้ชอบพอกันแบบฉับพลันเพียงแค่วันไม่กี่ครั้งก็ประยอกเป็นความมหัศจรรย์ที่ไม่เชื่อก็ต่อเชื่อ
เพราะมันเป็นไปไม่ได้เลยที่คนเราจะรู้จักกันเพียงแค่วันสองวันจะช่วยเหลือกันได้มากมายขนาดนี้

เพื่อนครอบครัวแรกที่พระเจ้าได้นำมาให้รู้จักนั้น เป็นครอบครัวผู้รับใช้พระเจ้าซึ่งในช่วงระยะเวลานั้น

พระเจ้าได้นำครอบครัวเรากลับมาหาพระเจ้าใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่เราได้ไปโบสถ์มาเป็นระยะเวลาถึงเก้าปีเต็ม
ผมจำได้ว่าการกลับมาหาพระองค์ครั้งนั้นเป็นความตื่นตันทันอย่างบอกไม่ถูก ไม่ใช่เป็นการตื่นตันทันแบบธรรมดา

แต่เป็นสิ่งที่ปิติยินดี ซินชมยินดี หัวใจพองโต จิตใจเราจึงแจ่มใสโดยไม่ทราบสาเหตุทุกอณูในร่างกายร้อนผ่าวเหมือนมือจะไบบางอย่างกำลังทำงานในร่างกาย
หรือจะเรียกว่าเป็นการตกหลุมรักเป็นครั้งแรก (รักพระเจ้า) ต้องการไปโบสถ์ทุกวันเพื่อจะได้ไปพบกับคนที่เรารัก (รักมาก) ต้องไปพบที่โบสถ์ด้วยนะครับ
ไปที่อื่นก็ไม่ได้เหมือนเป็นสถานที่นัดพบอะไรทำนองนั้นเมื่อได้ไปแล้วมีความสุข จนกระทั่งวันหนึ่งพระเจ้าได้นำพาให้เราได้พบกับครอบครัวนั้นจนได้
ในขณะที่เราได้ตัดสินใจจะติดตามพระองค์ไปอังกฤษ ก็ไม่รู้จะไปอย่างไร แต่จะต้องไปให้ได้ ช่วง 10-11 โมงเช้าของวันนั้นจำไม่ได้แล้วว่ามัน
(ที่โบสถ์)

ได้พบกับเด็กคนหนึ่งอายุประมาณ 8-9 ขวบเห็นจะได้กำลังทำอะไรอยู่ตรงข้างหน้าที่พักมองดูคล้ายกับเด็กฝรั่ง มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง

ผมจึงถามพี่น้องตรงนั้นว่าเป็นใคร เขาบอกว่าเป็นลูกของอาจารย์ท่านหนึ่งเพิ่งกลับมาจากอังกฤษ

พอบอกว่าเพิ่งกลับมาจากอังกฤษก็สนใจทันทีจึงถามว่าอาจารย์ท่านนั้นพักอยู่ตรงไหน เขาบอกว่าอยู่ชั้นบน

ผมเชื่อว่าไม่ใช่เหตุบังเอิญแต่เป็นการจัดเตรียมที่รอบคอบของพระเจ้า เราได้ขึ้นไปพบกับท่านเพื่อทำความรู้จักกันเพียงพูดคุยกันไม่กี่ประโยคก็เข้าใจกันแล้วครับ

ท่านก็จะอธิบายถึงการที่ต้องย้ายไปอังกฤษ โดยได้แนะนำให้รู้จักกับมิชชันนารีครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นชาวอังกฤษ

(ไม่เกี่ยวกับเรื่องเงินนะครับ)

เพราะเรามีเงินอยู่ก้อนหนึ่งที่จะติดตามพระองค์ไปด้วยความเชื่อ)

กำลังจะเดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านพอดี ก็เช่นเดียวกันเมื่อได้พบกันก็เหมือนกับสนิทสนมกันมานานพูดคุยกันทุกเรื่องก็เข้าใจได้ดี

มีอยู่คืนหนึ่งผมได้อธิษฐานขอการทรงนำในเรื่องนี้แล้วผมก็เข้าไปในเวลาของพระองค์ ก็พบว่าตัวเองกำลังโทรศัพท์ไปหาท่านแต่คนที่รับสายเป็นภรรยา

ภาพที่เห็นโทรศัพท์อยู่ในห้องนอน

(นี่คือหมายสำคัญย้ำว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าเตรียม)

ก่อนที่ท่านจะเดินทางกลับไปอังกฤษผมก็ได้โทรศัพท์ไป ภรรยาของท่านเป็นผู้รับสายจริงๆ ผมก็ถามว่าโทรศัพท์อยู่ในห้องใช้ไหมครับ คำตอบคือ ใช่ เอเมน

หลังจากนั้นท่านก็ช่วยติดต่อในเรื่องต่างๆ ที่อังกฤษรวมถึงเรื่องเอกสารที่จะนำมารับรองที่สถานทูตอังกฤษในประเทศไทย

นี่คือจุดเริ่มต้นที่พระเจ้าจัดเตรียมเพื่อเราโดยเฉพาะต่อการเดินทางไปติดต่อกับสถานทูตอังกฤษเพื่อขอวีซ่าเกี่ยวกับหลักฐานต่างๆ

เห็นมั๊ยครับไม่ธรรมดาเลยไม่มีอะไรยากสำหรับพระเจ้า หลังจากที่ได้มีการยื่นเอกสารเรียบบรรยากาศแล้วก็จะมีการนัดหมายเพื่อสัมภาษณ์ถึงเหตุผลในการเดินทางไปอังกฤษ

เราก็เริ่มดำเนินการในเรื่องของตัวเครื่องบินและสายการบิน

ครั้งแรกคิดว่าจะไปสายการบินของมาเลเซียแต่อาจารย์ท่านนั้นแนะนำว่าไปสายการบินของโปแลนด์ดีกว่าถูกดี แต่ต้องแหวะค้ำคืนที่กรุงวอร์ซอคืนหนึ่ง

เราก็คิดว่าดีซะอีกจะได้ค้ำคืนที่กรุงวอร์ซอเป็นกำไรชีวิต เมื่อตัดสินใจเช่นนั้นเสร็จก็จองตั๋วทันที

เมื่อวันนัดสัมภาษณ์มาถึงเราก็ไปที่สถานทูตอังกฤษ ได้ไปพบกับเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้หญิง นี่ก็เป็นเพื่อนอีกคนหนึ่งในช่วงเวลาสั้นๆ โดยการเตรียมของพระเจ้า

ครั้งแรกที่ได้เข้าไปในห้องของท่านพูดคุยกันถึงเหตุผลที่จะเดินทางไป กลับได้รับการตอบกลับแบบไม่ค่อยสบายใจว่าการที่จะไปนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายๆนะ

(เราเดินทางไปด้วยวีซ่านักเรียน) เทียวให้ดิฉันขึ้นไปถามกงสุลใหญ่ดูก่อนว่าจะเป็นไปได้ไหม เชื้อไหมครับการอัศจรรย์ได้เกิดขึ้นในเวลานั้น

เมื่อเธอเดินขึ้นไปชั้นบนผมและภรรยาได้อธิษฐานอย่างซื่อสัตย์ในทันทีที่นั่นให้พระเจ้าและใจของเธอ เพราะหลังจากที่เธอลงมานั้น

พระเจ้าได้ทำงานในจิตใจของเธอเรียบร้อยแล้ว กลายเป็นเพื่อนที่คุ้นเคยกัน สิ่งที่เขาเป็นห่วงมากที่สุดก็คือเด็ก ๆ ต้องได้เรียนหนังสือ น่าจะเป็นการทำตามพระคัมภีร์ก็ได้ เพราะเป็นประเทศคริสต์เตียน ใน มธ. 19:13-14 “ขณะนั้น เขาพาเด็กเล็กๆ มาหาพระองค์ เพื่อให้พระองค์ทรงวางพระหัตถ์และอธิษฐาน แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้

“ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามหาเรา อย่าห้ามเขาเลย

”

เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น

แล้วเธอก็แสดมบ่ข้าให้กับเรา จากเรื่องที่ว่ายากกลายเป็นเรื่องง่ายโดยพระเจ้า

เพื่อนคนต่อไปนี้ผมว่ามีความสำคัญมาก ๆ เช่นเดียวกัน เหตุผลที่ได้เปลี่ยนสายการบินนั้นน่าจะมาจากการตัดสินใจของพระเจ้าที่ไว้ใจได้ (พระเจ้าได้เตรียมฝรั่งสองคนไว้ในสายการบินนี้)

เพราะถ้าไม่ได้สองคนนี้เราอาจจะไม่ได้นอนที่กรุงวอร์ซอก็ได้ เมื่อได้วีซ่าแล้วคราวนี้ก็ถึงวันที่จะเดินทางไป

เป็นความตื่นเต้นในชีวิตอย่างยิ่งที่กำลังจะจากประเทศไทยไปอย่างประเทศที่ไม่เคยไป ไม่เคยอยู่ ไม่เคยคุ้นเคย และสิ่งสำคัญที่ใช้ภาษาคนละภาษา แต่ไม่กลัวเพราะเรามีพระเจ้า การติดตามพระองค์ถ้าเราไม่ก้าวออกมาจากจุดที่ยืนอยู่ พระองค์ก็จะไม่เข้ามาอยู่เคียงข้างเราการอัศจรรย์ก็จะไม่เกิดขึ้น (เป็นความเชื่อ)

ในขณะที่อยู่บนเครื่องบิน ผมขอบคุณพระเจ้าในทุกกรณี สายตาก็มองออกไปนอกหน้าต่างเครื่องบิน มองดูท้องฟ้า ก่อนเมฆ และแสงแดดอย่างตื่นตาตื่นใจจินตนาการว่าสวรรค์คงจะเป็นเหมือนดังปุยมะฆนั้นแน่ทีเดียว

(นึกในใจ)

จนรู้สึกเหมือนตาจึงหลับตาลง ในระหว่างนั้นก็พลันได้ยินเสียงๆ หนึ่งดังขึ้นที่หูว่า

(เดี๋ยวจะมีฝรั่งสองคนมาช่วยเหลือ)

ผมก็บอกกับภรรยาที่นั่งข้างๆ ว่าเมื่อก็ได้ยินเสียงของพระเจ้าตรัสว่าจะมีฝรั่งสองคนมาช่วย

ภรรยาก็ไม่ค่อยจะเชื่อเท่าไรเพราะในขณะที่เราขึ้นเครื่องบินนั้นไม่รู้จักใครสักคนเดียว แต่บอกแล้วว่าการเดินทางนี้เต็มไปด้วยความเชื่อล้วนๆ เหมือนกับพระเจ้าที่ได้ตรัสกับอับราฮัมใน

ปฐมกาล

12:1 “

พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า เจ้าจงออกจากเมือง จากญาติพี่น้อง จากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังดินแดนที่เราจะบอกให้เจ้ารู้

”

ครับในขณะที่เราอยู่ในเครื่องบิน นั้นได้มีฝรั่งสองคนนั่งเล่นอยู่กับลูกของเรทางด้านหลัง เขาบอกกับเราเมื่อเครื่องฯ

มาลงจอดที่กรุงวอร์ซอเพื่อเปลี่ยนเครื่องบินในขณะที่เราขนของลงแล้วมายืนอยู่ที่ข้างล่างสักครู่หนึ่งก็มีชายสองคนเดินเข้ามาหาเรา

ผมรีบบอกกับภรรยาว่าเห็นไหมมีฝรั่งสองคนเดินเข้ามาแล้วเหมือนกับที่พระเจ้าได้บอกเอาไว้

เหตุผลที่พระองค์ได้บอกก็อาจจะเป็นเพราะเกรงว่าเราจะกลัวไม่รู้เป็นใครที่ไหนเดินเข้ามาหา แล้วก็บอกด้วยว่าเป็นชายสองคน

เมื่อเดินมาก็ทำให้เรารู้ว่าเป็นบุคคลที่พระเจ้าเตรียมไว้ทำให้เชื่อใจ ทั้งคู่รีบเข้ามาช่วยในขณะที่เรากำลังต่อแถวตรวจคนเข้าเมืองเพื่อเช็คพาสปอร์ต

(โดยที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน)

แต่เหมือนกับว่ารู้จักกันมานาน สนิทสนมเชื่อใจ ไว้วางใจ เป็นกันเอง เพราะถ้าไม่มีเขาทั้งสองการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่เป็นภาษาอังกฤษคงเข้าใจกันยากแน่

คนไปแลนด์พูดภาษาอังกฤษเร็วมากฟังไม่รู้เรื่อง แต่ทั้งสองได้ช่วยเหลือเราในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม นี่คือการรอบคอบของพระเจ้าที่ได้จัดเตรียมเอาไว้ล่วงหน้าแล้ว

(ครับนี่คือเพื่อนแบบฉบับพลัน)

แต่จริงใจกัน

เมื่อทุกอย่างผ่านไปด้วยดีก็ต้องเช็คอินเข้าโรงแรมเพื่อที่จะค้างคืน

ผมเชื่อว่าสิ่งที่พระเจ้าทำกับสองคนนั้นโดยใช้เด็กเป็นตัวจุดประกายให้มีใจชอบพอลูกผมทั้งสองตั้งแต่เริ่มแรก

เขาทั้งสองเป็นชาวอังกฤษมาพักผ่อนที่ประเทศไทยสิ่งที่เขาชอบมากคือคนไทย ความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส ต้อนรับขับสู้ด้วยความอบอุ่น

เมื่อขึ้นเครื่องบินมาพบกับคนไทยพร้อมกับเด็ก ๆ ก็เลยทำให้เอ็นดูตรงนี้เองครับที่พระเจ้าทำงานในจิตใจผมเชื่ออย่างนั้นนะครับ

ทำให้เรารู้สึกอบอุ่นเหมือนมีคนคอยช่วยเหลืออยู่ข้างๆ อดที่จะขอบคุณพระเจ้าไม่ได้ตลอดเวลา คินนั้นครอบครัวเราอนหลับอย่างสบาย

รุ่งขึ้นเราต้องเปลี่ยนเครื่องบินสายการบินของอังกฤษ จะใช้เวลาประมาณสองชั่วโมงครึ่งไปถึงกรุงลอนดอน

เมื่อไปถึงท่าอากาศยานฮีทโธรว์ก็ต้องเดินทางต่อไปทางตอนใต้ของอังกฤษเพื่อที่จะไปพบกับมิชชันนารีท่านนั้น

ชื่อใหม่รับการอัศจรรย์ก็เกิดขึ้นอีกเราต้องขอของไปรอที่ป้ายรถประจำทางแล้วก็ต้องไปซื้อตั๋วรถบัสที่สถานี บังเอิญผมเห็นคนๆ
หนึ่งนั่งอยู่ที่โคนต้นไม้ก็บอกกันว่าไม่ถามเขาดีกว่าว่าจะไปซื้อตั๋วเดินทางไปที่ไหน ช่างเป็นการอัศจรรย์มากที่เขาตอบกลับมาว่า “ผมเองเป็นคนขายตั๋ว”
เราจะพบว่าตลอดการเดินทางตั้งแต่ประเทศไทยมาถึงอังกฤษอยู่ภายใต้การทรงนำทั้งสิ้น จนกระทั่งเราเดินทางไปถึงที่นั่นโดยปลอดภัย
ด้วยความเป็นห่วงของทั้งสองยังโทรไปถามเราว่าถึงแล้วใช่ไหมครับ พระเจ้าผู้แสนดีน้ำตาไหลเลยครับ
เราอยู่ที่เมืองนั้นประมาณสามเดือนก็ต้องย้ายเข้ามาอยู่ในลอนดอนเพื่อเดินตามพระประสงค์ของพระเจ้า
การอยู่ที่นั่นต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงมากจำเป็นที่เราจะต้องมีงานทำไปด้วย งานที่เราจะต้องทำก็คองหิ้วไม้พันร้านอาหารไทย
หลังจากที่มาอยู่ชานกรุงลอนดอนได้ไม่นานก็ย้ายอีกครั้งมาอยู่เมืองหนึ่งทำงานที่ร้านอาหารไทย
ซึ่งก็ได้ที่พักรถยนต์ทำอยู่ได้ไม่นานก็มีปัญหาในเรื่องของการประกาศเรื่องพระเยซู เจ้าของร้านห้ามไม่ให้เราไปประกาศที่วัดไทยในลอนดอนเดี๋ยวจะมีปัญหา
ผมก็เลยบอกว่าถ้าไม่ให้เราประกาศผมก็ทำงานอยู่ที่นั่นไม่ได้ (ผมพูดไปด้วยความเชื่อครับ) ทั้งที่ยังไม่รู้เลยว่าจะไปอยู่ที่ไหน
แต่รู้อย่างไรพระเจ้าก็คงไม่ทอดทิ้งเราแน่นอน เพราะผ่านประสบการณ์มาแล้วจะกลัวอะไร

นี่คือจุดเริ่มต้นที่จะได้พบกับเพื่อนคนต่อไปที่พระเจ้าได้จัดเตรียม

ในวันอาทิตย์เราก็ไปโบสถ์ตามปกติหลังจากโบสถ์เลิกก็ตัดสินใจว่าจะไปหาที่พักใหม่ถ้าต้องออกจากร้านอาหารนี้ ก็ได้เดินไปตามซอยต่างๆ

จนกระทั่งมาถึงอีกซอยเห็นฝรั่งคนหนึ่งกำลังนั่งรออยู่ที่หน้าบ้านจึงเข้าไปถามว่าแถวนี้มีที่พักบ้างไหม

เขาบอกว่าไม่มีแต่ตรงข้ามนี้เป็นสถานที่ราชการช่วยหาที่พักให้กับผู้คนที่ไม่มีที่อยู่อาศัย (Housing Aid) แต่วันนี้เขาหยุดต้องมาวันพรุ่งนี้ซึ่งเป็นวันจันทร์

เราก็จากเขาด้วยความหวังว่าจะได้ที่พักใหม่

วันรุ่งขึ้นเราก็ได้ไปสถานที่นั้นด้วยความตื่นเต้นเมื่อถึงก็เดินเข้าไปถามเจ้าหน้าที่ว่าจะมาสอบถามเกี่ยวกับที่พักโดยที่ภาษาอังกฤษของเรายังไม่แข็งแรง (แต่ก็ไม่กลัวเพราะ
รู้ว่าพระเจ้าอยู่ด้วย)

เขาก็ชี้ไปที่ห้องๆ หนึ่งซึ่งอยู่ตรงหน้าเราพอดี ผมและภรรยาก็เดินเข้าไปในห้องนั้นด้วยความมั่นใจ พบผู้หญิงนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานใจดีก็ได้ทักทายกัน
และบอกว่าเรามาจากประเทศไทยต้องการมาหาที่พักยังไม่ทันขาดคำก็ได้ยินเสียงตอบกลับมาเป็นภาษาไทย

(เราประหลาดใจมาก)

ไม่น่าเป็นไปได้ที่อยู่ๆ ก็มีคนพูดภาษาไทยได้

(ผมคิดว่าถ้าเป็นทานผู้อ่านก็จะคิดเหมือนกับผม)

ซึ่งเป็นความอัศจรรย์มาก เราถามกลับไปว่าทำไมถึงพูดภาษาไทยได้ครับ เธอบอกว่าเคยไปทำงานที่สถานทูตอเมริกาในประเทศไทยมาสิบกว่าปี

(มีมาถึงพูดไทยได้ชัด)

แล้วอย่างนี้จะไม่ให้บอกพระเจ้าแสนดีได้อย่างไร พระองค์ทรงทราบว่าคุณพูดภาษาอังกฤษกันคงจะเข้าใจกันยาก

จึงประทานคนที่พูดภาษาไทยได้มาให้ช่วยอย่างนั้นแหละ จึงได้เล่าถึงปัญหาที่เกิดขึ้นให้ฟังของเหตุผลต่างๆ เธอบอกว่าเมืองนี้หาที่พักตอนนี้ลำบากมาก
ต้องไปอีกเมืองซึ่งอยู่ติดกัน

(นั่นหมายความว่าพระเจ้าใช้เธอเป็นสะพานให้เชื่อมต่อไปถึงเพื่อนอีกคนหนึ่ง)

ซึ่งผมจะกล่าวต่อไปนี้

เพื่อนคนใหม่นี้เป็นบุตรสาวของบุคคลคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในโบสถ์ โดยทำงานเป็นเลขานุการของโบสถ์ รวมถึงเป็นเลขานุการของศิษยาภิบาลด้วย (โบสถ์นี้ศิษยาภิบาลเป็น
ผู้หญิง) เธอเป็นผู้รับใช้

ที่ซันมาก หลังจากวันรุ่งขึ้นเราก็เดินทางไปเมืองนั้นซึ่งอยู่ไม่ไกลกันไปโดยรถไฟแบบเดียวกับที่เจอ เมื่อเข้าไปในที่ทำการ (Housing Aid) ก็พบกับชายคนหนึ่งนั่งรออยู่แล้ว

(เธอคนนั้นคงจะโทรมาบอกล่วงหน้าและเล่าเรื่องให้ฟังบ้างแล้ว)

แต่คราวนี้เราต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่พูดคุยกันอยู่นั้นก็มีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งฟังอยู่ด้วยความสนใจ

(เธอคือหญิงคนที่ผมบอก)

จึงเล่าให้ฟังไม่มากนักก็เข้าใจ เขาบอกว่าให้กลับมาใหม่อีกสองสามวัน ผมรู้ว่าหลังจากผู้หญิงคนนี้นั่งฟังอยู่ได้กลับไปเล่าให้คุณพ่อเธอฟังถึงปัญหาต่างๆ

และเธอก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้เป็นสะพานให้ไปพบกับศิษยาภิบาลหญิงคนนี้เราจะต้องพักอยู่กับเธอเป็นระยะเวลาเกือบถึงสองปี

(เราจะพบว่าพระเจ้าทรงทราบว่าจะต้องไปติดต่อกับใคร ที่ไหน อย่างไร)

เพื่อน (Friend)

เขียนโดย Administrator

วันพฤหัสบดีที่ 23 พฤษภาคม 2013 เวลา 15:49 น. -

ไม่ได้รู้อย่างเดียวแต่ทรงจัดเตรียมทุกอย่างให้ด้วย ในพระคำข้อหนึ่งที่พระเจ้าได้บอกกับเราก่อนจะเดินทางไปคือ

ปฐมกาล

28:15

“

เราอยู่กับเจ้า และจะพิทักษ์รักษาเจ้าทุกแห่งที่เจ้าไป และจะนำเจ้ากลับมายังดินแดนนี้ เพราะเราจะไม่ทอดทิ้งเจ้า จนกว่าเราจะได้ทำสิ่งซึ่งเราพูดกับเจ้าไว้นั้นแล้ว”

นี่คือคำสัญญาที่พระองค์ได้ให้ไว้กับผมและครอบครัว จนกระทั่งได้นำเรากลับมาอย่างปลอดภัย เอเมน เพราะทุกเรื่องคุณพ่อของเธอได้ไปเล่าให้ศิษยาภิบาลหญิงฟังทั้งหมด คริสตจักรแห่งนี้จะมีบ้านพักให้กับผู้รับใช้ของพระเจ้าซึ่งก็จะมีหลายคนพักอาศัยอยู่ ต่อมาจากวันนั้นเราก็กลับไปพบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ท่านนั้นอีกก็ได้รับคำตอบว่ามีคริสตจักรหนึ่งจะให้ไปพักอยู่ด้วยโดยจ่ายค่าเช่าในราคาที่ถูกลงมาก แต่จะขอมาพบก่อนเพื่อพูดคุยกัน ก็ได้มีการนัดหมายวันเวลาที่แน่นอน และเมื่อวันนั้นมาถึงเธอก็มาพร้อมกับชายอีกคนหนึ่ง หลังจากได้มีการเจรจาเสร็จเราก็อธิษฐานด้วยกันเต็มไปด้วยความปิติยินดีเพราะเราได้มีโอกาสย้ายไปพักอยู่กับเธอ ไม่น่าเชื่อทุกอย่างง่ายตายมากอยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้าเหมือนกับรู้จักกันมานาน นี่คือนักล่าที่สำคัญมากเขยิบเข้าไปใกล้มิติอีกก้าวหนึ่ง (นิมิตคือ การได้ไปเรียนพระคัมภีร์)

ในคืนนั้นผมก็ได้อธิษฐานขอคุณพระเจ้า ในขณะที่นั่งสงบอยู่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็นำผมเข้าไปสู่นิมิต

ในนิมิตนั้นผมได้เห็นบ้านหลังหนึ่งและเมื่อเข้าไปในห้องหนึ่งก็เห็นพระสิริแดงปูอยู่ในห้องนั้น

และพบผู้หญิงหลายคนอาศัยอยู่ซึ่งก็เป็นผู้อาสามารับใช้โนเครือของคริสตจักรนั้น นี่คือนิมิตที่เห็นในนิมิต

พระเจ้าได้ให้ผมเห็นก่อนที่จะเข้าไปอยู่เพื่อเป็นการย้ำให้แน่ใจว่าพระองค์ทรงเป็นผู้จัดเตรียม เมื่อได้เข้าไปอยู่จริงๆ โดยที่ผมไม่เคยรู้จักมาก่อน

เมื่อวันนั้นมาถึงการโยกย้าย (ย้ายบ่อยมากครับ) ก็เกิดขึ้นจากเมืองหนึ่งก็กลับเข้าไปอยู่ในลอนดอนอีก บ้านหลังนั้นเห็นก็รู้ทันทีว่าเป็นภาพในนิมิต จึงรีบเดินเข้าไปในห้องซึ่งอยู่ชั้นสองของบ้าน (เธอให้เรายู่ชั้นสองทั้งชั้น)

เพื่อจะพิสูจน์ว่ามีพระสิริแดงจริงหรือเปล่า เมื่อเข้าไปก็ต้องตั้งใจเห็นพระสิริแดงจริงๆ และก็มีผู้หญิงพักอยู่หลายคนด้วยตามภาพในนิมิต ยิ่งมั่นใจว่าใช่เลยบ้านหลังนี้พระเจ้าจัดเตรียมเอาไว้ชัดเจนแล้วก็ทำให้เราไม่ต้องไปหาโบสถ์ที่ไหนมีสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ด้วย เราใช้เวลารอคอยพระเจ้าในบ้านหลังนั้นด้วยใจจดจ่อถึงนิมิตที่พระองค์ได้ให้เอาไว้

เกือบสองปีเต็มเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร (เต็มไปด้วยความเชื่อ) ก่อนที่จะมาพบกับเพื่อนอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นสะพานไปสู่สถาบันพระคริสต์ธรรม จะพบว่าทุกอย่างก้าวต้องเดินด้วยความเชื่อจริงๆ นี่คือการประสพการณ์ล้วนๆ ที่พระเจ้าประทานให้ เอเมน

“

กำลังตื่นเต้นเลยครับ รอคอยฉบับหน้าเข้มข้นมาก

”

////////////////////

เพื่อน (Friend)

เขียนโดย Administrator

วันพฤหัสบดีที่ 23 พฤษภาคม 2013 เวลา 15:49 น. -
